

۱۴۹- در همه‌ی ابیات به جز بیت گزینه‌ی مجاز به کار رفته است.

(۱) این عمر به ابر نوبهاران ماند

این دیده به سیل کوهساران ماند

(۲) مگر در دامن خورشید اندازد سر خود را

و گرنه چشم شب‌نم سیر از گلزار کی گردد

(۳) طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق

که در این دامگه حادثه چون افتادم

(۴) لب‌ت بدیدم و لعلم بیوفتاد از چشم

سخن بگفتی و قیمت برفت لؤلؤ را

۱۴۹- گزینه ۴ پاسخ است.

گزینه‌ی ۴ ← از چشم افتادن = کنایه / لعل و لؤلؤ در معنی حقیقی هستند و هیچ مجازی ندارند.

گزینه‌ی ۱ ← «دیده» مجازاً اشک دیده با علاقه‌ی محلیه

گزینه‌ی ۲ ← «سیر» مجازاً بیزار با علاقه‌ی سببیه (سیری سبب بیزاری)

گزینه‌ی ۳ ← دامگه حادثه = استعاره از دنیا و استعاره‌ی مصرحه‌است و مجاز با علاقه‌ی شباهت محسوب می‌شود.